

AKP'NİN GİDİŞİ HIZLANIYOR

Aydınlık Gazetesi, 2 Temmuz 2013

Yıldırım Koç

AKP'nin gidişi hızlanıyor. Örgütlü mücadeleyle bu gidişi daha da hızlandırmak ve milli bir programın hayata geçirilmesini sağlayacak siyasal alternatifi güçlendirmek gerekiyor.

AKP'nin gidişini anlamak için, AKP'nin bugüne kadar ayakta kalabilmesini sağlayan etmenlerdeki değişikliklere bakmak gerekir.

AKP, halkın önemli kesimlerinin yaşam düzeyini yükseltti. AKP yoksul kesimlere gerek sadaka, gerek sosyal devletin yardımları biçiminde küçümsenmeyecek katkılarda bulundu.

Bu gelişme, Türkiye'nin üretici güçlerinin gelişmesiyle sağlanmadı.

AKP'nin halkın giderek azalan bir bölümünün desteğini almasını sağlayan politikalarda kullandığı finansman kaynakları artık tükendi. AKP için deniz bitti.

Bu koşullarda, Haziran başkaldırısını tamamlayacak, güçlendirecek ve daha da ilerilere taşıyacak bir sınıf hareketi gündemdedir. İşçilerin, memurların, emeklilerin ve işsizlerin sınıf çıkarları doğrultusunda güçlü bir hareket geliştirmesi ve bu iki hareketin bütünleşmesi, AKP'nin gidişini daha da hızlandıracaktır.

AKP, özelleştirmelerle önemli bir kaynak sağladı. Ancak özelleştirmeler büyük ölçüde bitti; satılacak fazla birşey kalmadı.

AKP, kamu kesiminin (belediyeler dahil) ve özel kesimin iç ve dış borçlarını artırarak kaynak sağladı. Ancak borçlar çok arttı; özellikle önümüzdeki dönemde faizlerin yükselme olasılığı, bu konudaki sorunları daha da artıracak.

AKP, inşaat sektörünü teşvik ederek ciddi bir talep yarattı. Ancak artık konut yapımında sınırlar aşıldı. Kentsel dönüşüm projeleriyle yeni talep yaratma çabaları da kitlesel tepkilere yol açıyor.

AKP, orman vasfını yitirmiş arazileri (2/B) satarak ve bedelli askerlik yoluyla kaynak yaratmaya çalıştı. Ancak bu alanda başarılı olamadı; büyük tepkilerle karşılaştı.

AKP döneminde, tüketici kredileri ve kredi kartı kullanımı yaygınlaştırılarak hem inşaat sektörü, hem de imalat sanayi için talep yaratıldı. Ancak insanları borçlandırarak yaratılan talepte sınırlara gelindi. İnsanlar, borçlarını ödeyemeyince AKP'ye tepki duymaya başladı.

AKP, vergi affı ve yurtdışındaki kara parayı Türkiye'ye getirerek kaynak yaratmaya çalıştı. Bu girişimlerinden de istediği sonucu alamadı.

AKP, Irak'taki karışıklıklardan sonra Türkiye'ye gelen dövizlerden yararlandı. Ancak günümüzde bu paraların yönü de değişti.

AKP, Arap sermayesini Türkiye'ye çekmeye çalıştı ve bir ölçüde başarılı oldu. Ancak bu konuda da beklenen boyutta sonuçlar alınamadı.

AKP finansman açısından ciddi bir darboğaza girdi.

Ayrıca 2008 yılı sonlarından beri yaşanan "kapitalizmin 3. küresel krizi" etkilerini her geçen gün daha fazla gösteriyor.

Özelleştirmeler sonrasında devletin hizmet alımı giderleri kat kat arttı.

Kamuya alınan çok sayıdaki yandaş personel nedeniyle masraflar yükseldi.

Sağlık hizmetlerinin özelleştirilmesi sonucunda sosyal güvenlik harcamaları katlandı.

Sadaka ve sosyal yardımların maliyeti yükseldi.

Kamu kaynaklarının israfı ve yağmalanması arttı.

Suriye'de rejim karşıtı gericiyle yapılan yardımlar önemli bir masraf kalemi oluşturdu.

AKP bu süreçte aşırı değerli TL politikasıyla enflasyonu kontrol altına aldı. Ancak bu politikanın bedeli, büyük cari açık ve artan siyasal bağımlılık oldu.

AKP, "açılım", "başkanlık sistemi", "yeni anayasa" ve "dış politika" konularında çuvalladı.

AKP iyice zayıfladı. Artan sertlik bu zayıflamanın ifadesidir.

Tükenen finansal kaynak koşullarında, önümüzdeki dönemde, sınıf hareketi (gerici ve yandaş sendikal yapılara rağmen) yükselecek ve AKP'nin çöküşünü hızlandıracaktır.